

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 24. Dissidia inter Jesuit. & Sacerdotes Anglos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

appellatum fuisset, proin inter D. Francisci Fratres servato æquali jure, Re- collecti sese Ludovici Provincialis auctoritati ac censuræ subicere, & divendita bona repetere tenerentur, salva tamen arctiore disciplina, quam iisdem, si velint, observare integrum foret, dummodo sese diverso ab aliis habitu non distinguerent: His quoque additum, quod omnes Fratres juxta testamentum sui Sancti Patris sine Regis venia & Superiorum licentia regno exire non præsumant. Igitur irritato Episcopi decreto Franciscani in pristinam Balmetæ possessionem restitui, a Senatu jubentur. Attamen Andegavensis Episcopus huic sententiæ minime acquiescendum ratus implorato Pontificii Nuntii patrocinio a Rege diploma impetrabat, quo hujus rei cognitio Curiæ interdiceretur, ad Ecclesiasticum forum translata.

Sæc. XVII.
A. C. 1601.

§. XXIV.

Dissidia inter Jesuitas & Sacerdotes Anglos.

Non modo profana Majestas cum potestate Sacra hoc anno collidebatur, sed inter ipsos etiam Sacerdotes jurgia præcipue in Angliæ Regno exurgebant, occasione inde orta, quod regnante

*Rapin de
Toyras hist.
d' Angl.
tom 7. p. 522.
Thuan.
l. 126.*

Sæc. XVII. nante Elifabetha Regina Catholici, qui
 A. C. 1601. adhuc magno in numero ibidem dege-

*Ciaconius in
 vita Alani
 tom. 4.*

bant, dire vexarentur; tum enim Gui-
 lielmus Alanus natione Anglus una-
 cum Gabriele fratre ejusque Filio Tho-
 ma ob Religionem spontaneum exilium
 subiit, postea in Duacensi Academia
 non ita pridem a Philippo II. fundata
 Doctoris honore decoratus, ibidemque
 pia Benefactorum liberalitate adjunctus Se-
 minarium, in quo juvenes Angli lite-
 ris pietate ac doctrina Orthodoxa im-
 buerentur, erexit, quod postmodum
 Geusiis in Belgio tumultuantibus a Ca-
 rolo Cardinali Lotharingio Rhemos
 translatum est, ex quo non pauci in
 Angliam reversi multos ab schismate
 ad unionem Ecclesiæ reducerunt, alios-
 que in fide nutantes confirmarunt. Ea
 res haud diu latere potuit illius Regni
 Pseudo-Pastores, qui Elifabetham Re-
 ginam eo induxere. ut quosvis Semi-
 nariorum convictores velut perduelles
 regno excedere juberet. Alano igitur
 cum suis Romam profecto Gregorius
 XIII. ibi novum Nationis Angliæ semina-
 rium sub invocatione S. Thomæ erexit,
 ejusdem cura Jesuitis demandata, qui
 hac occasione freti sensim in Angliam
 prorepserunt, ubi non modo Catholicos
 in fide roborarunt, sed in ceteros quo-
 que Sacerdotes, qui olim præfati Se-
 minarii

minarii Alumni erant, tanquam summi Pontificis Delegati Principatum obtinuerunt; exinde autem prima dissidorum semina pullulabant, quæ tamen a Francisco Toletò, qui ante Cardinalem Cajetanum, Alano fatis functo successerat, feliciter suppressa fuere, quin in aperta prorumperent jurgia. Eo autem vivis erepto bellum adversus seminarii Alumnos redintegratum; cum enim hi viderent Societatis homines aliqua florere apud populares suos gratia, seque negligi arbitrarentur, decreverunt se ab illis segregare, ac sodalitatem moliri, quæ ex solis secularibus Presbyteris constaret: Hujus sodalitiæ Præfectum creavere, qui Sacerdotibus omnibus, etiam Religiosis, imperitaret, & Confessiones excipiendi, aliisque ministeriis defungendi facultatem concederet. Cavebant tamen sedulo, ne hujus consilii notitia ad Pontificem perveniret, cui duntaxat leges a se huic Sodalitio præstitutas eximiamque spirantes pietatem obtulere, ab eodem confirmandas: postquam vero hi Sacerdotes jam Patri Vestono ultra parere recusarent, hic eos apud summum Pontificem tanquam schismaticos accusabat, referens, quod per hos Sacerdotes Angliæ Catholicis paulatim facultas, quibus vellent, peccata confitendi

Sæc. XVII.
A. C. 1601.

P. Juven.
S. J. l. c.
§. 2.

Sæc. XVII. adimeretur. Huic quoque suffragaba-
 A. C. 1601. tur Pater Personius itidem Jesuita, qui
 anno Domini millesimo quingentesimo
 octogesimo ex Anglia Romam profu-
 gerat.

§. XXV.

*Mutue criminationes Jesuitas inter
 & Clericos Anglicanos.*

*Thuan. &
 Rapin. l. c.
 P. Juven.
 Hist. Soc.
 l. 13. p. 5.
 pag. 149.*

Interciso necessariæ charitatis nexu
 pro mutuis inter se solatiis animo-
 rum exacerbatio, pro pace discordia,
 & pro adhortationum frequentia non-
 nisi mordacia jurgia cum rixis & alter-
 cationibus succedere, ubi certatim a-
 lius alium velut truculentorum in Catho-
 licos edictorum causam, inhibitiveque
 ministerii auctorem criminabatur. Re-
 bus ita turbatis Pater Vestonius, quem
 Pater Garnetus Angliæ Provincialis
 supremum Seminarii Præfectum renun-
 tiabat, totus in eo erat, ut quidam ex
 ipsa gente Anglica Sacerdos non Reli-
 giosus ceteris præficeretur; hac enim
 via Societatis Patres ea levare sperabat
 invidia, qua reliquis dominari & prin-
 cipatum quemdam ambire jactabantur.
 Renuntiabatur itaque Archipresbyter
 Georgius Blakvellus, missis ad Anglos
 hanc in rem Cardinalis Cajetani lite-
 ris. Verum hujus Viri electio displi-
 cuit